

Študentské ŇÚS

Číslo 1

Ročník 2014/2015

Z obsahu:

Stavbársky deň

40. výročie školy

Imatrikulácie

Stužková

Stredoškolák 2014

Obsah

Úvodník	3	Deň vo firme KIA	19
A zasa tá škola	4	Potešili sme dôchodcov...	19
Deň gramotnosti	4	Súťaž o najkrajšiu vianočnú...	19
Kurz ochrany života a zdravia	4	Vianočná akadémia	19
Považskobystrický jarmok	4	Naša tvorba	20
Ďalší úspech.... gratulujeme	5	Vzbudila náš záujem	25
Sprechen Sie Deutsch? či Do You speak English?	6	Absolvent SOU riaditeľom	26
KB-BLOK systém	7	Divadelný krúžok	27
Stavbársky deň	7	Šikovné ručičky...	27
Kam kráčaš...	8	Literárny krúžok	27
Čo je veľa, to je veľa	8		
Exkurzia do Bratislavy	9		
iBobor	9		
Týždeň vedy a techniky	10		
Sprístupnenie kotviaceho systému FISCHER	10		
Systém MUREXIN	10		
Po stopách našich predkov	10		
Imatrikulácie	11		
Trápi nás vlhkosť stavebných materiálov	11		
Medzinárodný deň študentstva	12		
Žiaci ZŠ v centre odbornej prípravy	12		
Pohár riaditeľa školy	13		
Viem čím budem a prečo	13		
Stredoškolák 2014	13		
Stužková slávnosť	14		
Cesta k povolaniu 2014	16		
Expert geniality show	16		
Mikuláš v škole	16		
40. výročie školy	16		

Redakčná rada

Redaktori: Mária Gughová, Veronika Malíková

Pedagogická spolupráca: Mgr Adriana Vendrinská

Technická spolupráca: Ing. Pavol Kňazík

Úprava textov: Mgr. Adriana Vendrinská

Jazyková korektúra: Mgr. Adriana Vendrinská

Zdroj foto: www.sospb.sk

internet

E-mail: nus@centrum.sk

Úvodník

Každý koniec je nový začiatok!

10! 9! 8! 7!...a je to tu opäť. Ďalší rok, ktorý treba privítať. Bude horší alebo lepší ako ten minulý? Čo všetko nás čaká? Ktovie.

U nás v škole rok s číslom 14 na konci bol výnimočný. Oslávili sme jej 40-te narodeniny, šéfuje jej nový riaditeľ a náš redakčný babinec sa rozrástol o novú posilu - Veroniku Malíkovú z II.A.

Lebo tak to už v živote chodí – každý koniec je nový začiatok a každá uzávierka v ŇÚS odštartuje prípravu k novému číslu.

Veríme, že ste dostali všetko, čo ste si „objednali“ od Ježiška a keď otvoríte ŇÚS, myslite na to, že ho písali také isté baby a chalani, ako ste vy, so svojimi radosťami aj starosťami. Radi by sme boli, keby ste sa s tými vašimi v budúcom ŇÚS s nami podelili!

Všetko naj do nového roka a – vďaka, že ste!

Mária Gughová a Veronika Malíková

Majka

A keďže sa v ŇÚS pravidelne stretávame, dovoľte, aby sme sa bližšie predstavili.

Veronika:

- bývam v Uníne (to je pri Skalici),
- moja obľúbená farba: červená, modrá a čierna,
- moje obľúbené jedlo: sviečková,
- obľúbený predmet: deskriptívna geometria,
- obľúbené zviera: pes,
- MÁM psa, volá sa Bady,
- NEMÁM rada namyslených ľudí a syr.

Majka:

- bývam v Klieštine,
- moja obľúbená farba: čierna, modrá, fialová,
- moje obľúbené jedlo: bryndzové halušky,
- obľúbený predmet: odborné kreslenie,
- obľúbené zviera: všetky psovité šelmy,
- MÁM psa – Benyho,
- NEMÁM rada prázdne sľuby a papriku.

Píšte aj vy do ŇÚS - o sebe, čo máte radi, čo nie, alebo čo vás teší, či hnevá.

Veronika

Retrica

A zasa tá škola

2. septembra 2014 - prvý deň nového školského roka sme sa zišli, ako už tradične, v kine Mier. Nový školský rok za prítomnosti nás žiakov a pedagógov slávnostne otvoril nový riaditeľ školy, Ing. Ján Kunovský.

V novej funkcii mu želáme veľa zdravia, šťastia, spokojnosti a úspechov.

Vedenie školy- (zľava) Ing. Ján Bednár, Ing. Ján Kunovský, Ing. Ľubica Trepáčová a RNDr. Jaroslava Jánošíková

Deň gramotnosti

Pri príležitosti Dňa gramotnosti - 8. septembra 2014, sa naša škola zapojila do aktivít, rozvíjajúcich všetky druhy gramotností.

Gramotnosť je vnímaná ako symbol vzdelania, preto naša škola ponúkla svoje aktivity aj širšej verejnosti. Jej návštevníci si mali možnosť pozrieť pripravené výučbové materiály a plagáty, zasúťažiť si a získať pochvalu od „asistentiek“ – t. j. žiačok III. C triedy, odbor technicko-administratívny pracovník (TAP). Táto aktivita mala veľmi kladný ohlas, zvlášť pri rozdávaní neskúšaniek, a to za úspešné zvládnutie testu z finančnej gramotnosti.

Všetkým zúčastneným ďakujeme za aktívny prístup na podporu gramotnosti.

Kurz ochrany života a zdravia

V dňoch 10. – 12. 9. 2014 sa uskutočnil kurz ochrany života a zdravia pre žiakov II. ročníka a v dňoch 17. – 19. 9. 2014 pre žiakov III. ročníka. Počas kurzu navštívili žiaci hasičský a záchranný zbor v Považskej Bystrici, zúčastnili sa prednášky na Mestskom úrade a vyskúšali si aj svoje lezecké schopnosti na horolezeckej stene.

Z návštevy hasičského zboru

Považskobystrický jarmok

V dňoch 19. - 20. septembra 2014 sa konal už tradičný Považskobystrický jarmok.

V uličke remesiel mala svoj stánok aj naša škola. Svoju remeselnú zručnosť prezentovali žiaci odborov stolár, autoopravár - mechanik a autoopravár - elektrikár. Práca s drevom, vyrezávanie drevených figúrok, demontáž a montáž bloku motora, predvádzanie simulačnej jednotky automobilu, to boli činnosti, ktoré mali návštevníci jarmoku možnosť zhladať. Za propagáciu odborných remesiel a školy patrí veľká vďaka žiakom a pedagógom, ktorí sa zaslúžili o zdarný priebeh pekného dňa. Už teraz sa tešíme na jubilejný 20. ročník.

Naši stolári na jarmoku

Ďalší úspěch... gratulujeme

Roman Cibík a Lukáš Juríček v akci

Milan Šamaj, Matúš Galko a ich 2. miesto

Medzinárodná súťaž ŘEMESLO / SKILL 2014 sa uskutočnila priamo na námestí vo Vysokom Mýte (v Českej republike) pred radnicou Mestského úradu, a to v dňoch 23.-25. 09. 2014. Súťažilo celkom 56 súťažiacich v dvojčlenných družstvách, a to z radov žiakov 3. ročníkov stredných odborných škôl a učilíšť Českej republiky, Nemecka, Maďarska, Poľska a Slovenska v odboroch montér suchých stavieb, murár, obkladač, inštalatér a stolár. Hlavnou témou súťaže boli stavebné technológie a postupy pri rekonštrukcii bytov a rodinných domov.

Naša škola prihlásila do súťaže zručnosti družstvá v odbore montér suchých stavieb a obkladač, v ktorých ju reprezentovali žiaci z III.A (študijného odboru operátor stavebnej výroby) Lukáš Juríček, Roman Cibík, Milan Šamaj a Matúš Galko. V súťaži zručnosti si preverili svoju zručnosť a vedomosti zo suchej výstavby. Pred samotnou súťažou prebiehali krátke inštruktáže zástupcami výrobcov materiálov, s ktorými pracovali. Prvou súťažnou úlohou bolo zrealizovať konštrukciu inštaláčnej steny a po montáži vodoinštalácie inštalatérom uskutočniť celkové opláštenie sadrokartónovou doskou. Druhou úlohou bola montáž predsadenej steny a v tretej úlohe organizátor pripravil materiál k montáži predsadenej steny so zateplením a dvojitém opláštením. Vo štvrtej úlohe súťažili v montáži podlahy so suchým podsypom. Pri plnení súťažných úloh vychádzali z pripravenej projektovej dokumentácie zo systémov KNAUF, RIGIPS, ISOVER a FERMACEL. Súťaž hodnotila porota odborníkov z praxe, z radov výrobcov stavebných materiálov a technológií a Zväzu podnikateľov v stavebníctve. Zároveň dodržiavanie zásad BOZP súťažiacimi hodnotil zástupca Oblastného inšpektorátu práce. Po celkovom spočítaní získaných bodov sa na 1. mieste v odbore montér suchých stavieb umiestnili Lukáš Juríček a Roman Cibík, žiaci z našej SOŠ. V súťaži odboru obkladač žiaci dostali súťažnú úlohu obložiť časť kúpeľne obkladačkami, postaviť podstavec pod umývadlo z KERDI-DOSARDU, obložiť ho v kombinácii s mozaikou s použitím líšt na vnútorných i vonkajších rohoch a následne obklad zašpárovať. V tomto odbore sa naši (Milan Šamaj a Matúš Galko) umiestnili na 2. mieste.

Pocity, ktoré nás ovládli

Myslíte si, že je to jednoduché absolvovať nejakú súťaž? To veru nie! Naše pocity, ktoré nás ovládli ešte počas cesty na súťaž boli zmiešané. Vôbec sme nevedeli, čo môžeme očakávať. Bolo to o to horšie, že sme mali absolvovať prvú úlohu hneď prvý deň. Po prízjazde na miesto konania sme zostali prekvapení z toho, koľko ľudí chodilo okolo. Následne sme išli na otvorenie nášho odboru, kde sme po prvýkrát mohli uzrieť našu konkurenciu. Vtedy sme ešte ani netušili, že naša konkurencia bude v zručnostiach o niečo slabšia, skôr sme si mysleli, že bude mať navrch. Po príchode na izbu na nás doľahla menšia tréma, ktorá bola potláčaná povinnosťou ukázať a predviesť našu zručnosť.

Na prvú úlohu nám určili čas, za ktorý sme danú konštrukciu museli zhotoviť. Boli sme milo prekvapení, pretože sme skončili približne o hodinu skôr ako naši konkurenti. Po obhliadke ich výtvorov sme mali pocit, že asi budeme mať veľmi dobré hodnotenie, no nechceli sme nič zakríknúť. Na izbe panovala dobrá nálada a porada, čo na druhý deň. Ráno (po raňajkách) sme opäť išli na pracovisko vykonať ďalšie súťažné úlohy. To už sme sa obávali, ako to všetko dopadne, pretože sme práce dokončili naozaj v posledných minútach daného času. No možno i to nám pomohlo k lepšiemu hodnoteniu. Po druhej súťažnej úlohe sme išli na obed a odtiaľ rovno na pracovisko, kde už sa zadávala ďalšia úloha. Na konci dňa nás premohlo vyčerpanie a už sme sa zmohli len na slovné zhodnotenie uplynulého dňa. Naše pocity boli asi také, že sme boli možno o málo horší ako naša konkurencia.

Na tretí deň nás ovládol malý krč, pretože na nás čakala najťažšia úloha. Keď sme sa do nej pustili, boli sme milo prekvapení, pretože sám zástupca firmy nám oznámil, že naša práca sa mu páči zo všetkých najviac. Vtedy nás znovu kopol impulz, ktorý nám vnukol zaujímavú myšlienku, že by sme mohli byť druhí. Nemohli sme sa dočkať zverejnenia výsledkov. Potom to začalo. Vyhlásili posledné miesta. Vtedy nám odľahlo. Zrazu sme boli pri treťom mieste, no zistili sme, že nie sme ani tretí. Vyhlásili druhé, na ňom sme taktiež neboli. Vtedy sa nás zmocnil neopísateľný pocit šťastia. Ani sami sme nevedeli, ako sa nám to podarilo. Nechceli sme tomu veriť, no bolo to tak. Vyhrali sme! Padol nám zo srdca obrovský kameň! No a keď sme počuli, že naši spolužiaci skončili druhí, bolo to o to veselšie vracanie sa domov. Aj keď sme to nemali ľahké, a to nemali určite ani naši spolužiaci, nakoniec sme to dokázali!

Roman Cíbik, Lukáš Juríček III.A

Sprechen Sie Deutsch? či Do You speak English?

Európsky deň jazykov, zameraný na cudzie jazyky, sa na našej škole konal 26. septembra 2014. Žiaci sa zábavnou formou zapojili do tohto projektu Európskej únie. Hrali dvojjazyčné pexeso (findthepair), potrápili si mozgové závity najmä dvojjazyčnými hlavolamami a kvízom. Angličtinári a nemčínari strávili spolu príjemné dopoludnie, keďže sa servíroval aj anglický čaj s mliekom. Na konci súťaže sme vecnými cenami odmenili najlepších: zo IV.A Patrika Novosada a Mareka Panáka a z III.B Jána Hudáka. Víťazom blahoželáme a dúfame, že vedomosti získané zábavnou formou vám ešte dlho budú rezonovať v pamäti.

Vaše angličtinárky Ing. Lukáčová a Mgr. Mikulík a nemčínarky Mgr. Hodásová a PhDr. Zmečková

Tí najlepší - (zľava) Marek Panák, Patrik Novosad, Ján Hudák

Jakub Pavlík (zľava) a Kristián Kubiš

Chlapci si hranie pexesa naozaj užili

KB-BLOK systém

3. októbra 2014 sa uskutočnil v tomto školskom roku prvý zo série firemných dní, v rámci ktorých sa v priestoroch odborných učební a dielní našej školy zástupcovia firiem zúčastňujú vyučovacieho procesu. Školenie českej firmy KB - BLOK systém, s.r.o. sa zrealizovalo v našom Centre odbornej prípravy v Považskom Podhradí. V odbornej učebni zástupca obchodného riaditeľa (pán Martin Sazeček) predstavil firmu, jej sortiment a spôsob jej výroby. Na voľnom priestranstve - pred budovou COP, zamestnanci firmy predviedli spôsoby a postupy murovania s tvarovkami pre zhotovenie oplotenia. Školenia sa zúčastnili žiaci štvrtého ročníka študijných odborov operátor stavebnej výroby a mechanik stavebnoinštalčných zariadení a druhého ročníka študijného odboru staviteľstvo. Praktické ukážky so záujmom sledovali aj majstri odbornej výchovy a učители odborných stavebných predmetov. Ďakujeme firme za zaujímavé školenie a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

V odbornej učebni COP

Ing. Zuzana Dimová (vpredu), Bc. Štefan Šterdas (za ňou) - ukážka zaujala nielen žiakov, ale aj pedagógov a majstrov

Stavbársky deň

9. októbra 2014 sa uskutočnil 2. ročník Stavbárskeho dňa, prezentácie remeselných zručností a tvorivosti žiakov našej školy. Propagačno-prezentačná akcia mala za cieľ spropagovať na verejnosti jednotlivé remeslá, vyučujúce sa v našej škole, s dôrazom na strechárske odbory - strechár, klampiar, tesár.

Pred budovou školy (v priebehu dňa) prezentovali svoju remeselnú zručnosť žiaci odborov strechár, stolár, montér suchých stavieb, murár, inštalatér, mechanik stavebnoinštalčných zariadení, autoopravár - mechanik a autoopravár - elektrikár. Žiaci základných škôl mali možnosť vyskúšať si prácu so strešnou krytinou, tehľami, zložiť hlavolam. Spolu s nimi pred budovou školy mali svoj priestor aj firmy, ktoré prišli podporiť našu akciu.

V počítačovom laboratóriu mladí návštevníci kreslili základné geometrické útvary, a to v grafickom návrhovom softvéri AutoCAD, tí úspešní získali aj sladkú odmenu. Pripravení poradiť im boli žiaci študijného odboru operátor stavenej výroby.

Stavbársky deň prebiehal aj v oboch telocvičniach. Vo veľkej mali svoje stanovištia všetky učebné a študijné odbory, medzi nimi aj technicko-administratívny pracovník a staviteľstvo. Tu boli vystavované výrobky a názorné učebné pomôcky vyhotovené žiakmi školy, ktorí boli zároveň pripravení podeliť sa so svojimi poznatkami a skúsenosťami. Nechýbali súťaže a taktiež sladké odmeny. V malej telocvični boli (žiakom základných škôl) prezentované možnosti a podmienky štúdia v našej škole.

V multimediálnej učebni prebiehali (pre žiakov stavebných odborov) odborné prezentácie štyroch stavebných firiem.

Všetkým pedagogickým a nepedagogickým zamestnancom a žiakom školy, ktorí sa podieľali na príprave a hladkom priebehu Stavbárskeho dňa patrí veľké poďakovanie!

Už teraz sa tešíme sa na tretí ročník Stavbárskeho dňa!

Výrobky zaujali i dospelých

Roman Harušťák zo IV. A a zvedaví deviatci

Kam kráčaš...

20. októbra 2014 sa v priestoroch telocvične konal hudobno-výchovný koncert pre všetkých žiakov našej školy. Cieľom koncertu bolo poukázať na obyčajné ľudské problémy, komunikáciu vo vzťahoch, ako aj na mnoho iných problémov, týkajúcich sa hlavne mladých ľudí. Koncert oslovil svojou prirodzenosťou, nápaditosťou nielen žiakov, ale aj nás pedagógov. Koncertom nás sprevádzali Radoslav Pažej, profesionálny moderátor a člen hudobných skupín AYA, OFF a Jaroslav Gažo, spevák hudobných skupín Arzén, OFF, ale aj muzikálový spevák na Novej scéne.

Výchovný koncert pozostával z hovoreného slova, ktoré bolo doplnené autorskými skladbami, videoprojekciou a taktiež sa mali možnosť aj žiaci zapojiť do diskusie. Veľkou zaujímavosťou pre nás bola i zhudobnená lyrická skladba Marína od Andreja Sládkoviča, ktorou žiaci získali iný pohľad na vnímanie slovenskej romantickej literatúry.

Ďakujeme a veľmi sa už tešíme na ďalší výchovný koncert, ktorý nás už onedlho čaká

Rado Pažej a Jaro Gažo to roztočili

Čo je veľa, to je veľa

Asi každý z nás si už niekedy povedal: „Čo je veľa, to je veľa“. A presne túto vetu si zvolili za názov výchovného koncertu jeho iniciátori Rado Pažej zo skupiny Aya a Jaro Gažo zo skupiny Arzén, zároveň predstaviteľ Jánošíka v muzikáli Na skle maľované. V pondelok 10. novembra 2014 nám prišli do priestorov telocvične SOŠ zaspievať, ale hlavne porozprávať o tom, ako by sme mali riešiť rôzne nepríjemné životné situácie. Počas celého výchovného koncertu zazneli veľmi pravdivé výpovede z reálneho života. „Celý koncert hodnotím ako veľmi poučný a keby to bolo na mne, „povinne“ by som naň poslala každého z nás, aby sme sa konečne zamysleli nad tým, čo je v živote podstatné a že si nesmieme navzájom ubližovať!“ povedala Mgr. Martina Šišťiková, jeho organizátorka.

O výchovnom koncerte „Čo je veľa, to je veľa“ sme Vás už informovali, no veľmi zaujímavé a prínosné sú však aj postrehy z tzv. „druhej strany“ - z pohľadu žiakov. Z ich slov je vidieť, že koncert zasahoval nielen uši, ale aj srdce. Posúďte sami: „Veľmi sa mi páčili zhudobnené texty, mali hlbokú myšlienku – obrovskú výpovednú hodnotu! Podobný koncert by som opäť uvítal.“ Marek

„Výchovný koncert bol veľmi poučný, a nielen pre mládež! A tiež pozitívne bolo, že sme sa naučili!“ Kristián

„Páčil sa mi slovný prejav i kvalitné piesne. Vedeli strhnúť a zaujať žiakov.“ Lukáš

„Páčili sa mi piesne, prezentácie. Veľa som si z koncertu odniesol. Medzi nami a hudobníkmi bola „fajn“ spolupráca, niektorí sme tleskali a dali sme aj nejaké to „pa-pa-pa-pááá...“ Peter

Koncert žiakov zaujal...

Exkurzia do Bratislavy

Sarkofág Tutanchamona

29. októbra 2014 sme sa vybrali na exkurziu do Bratislavy.

Naším prvým cieľom bola návšteva výstavy TUTANCHAMON. Zažili sme výnimočnú cestu do kolísky našej civilizácie - do doby egyptských faraónov. Vydali sme sa v šľapajach slávneho egyptológa Howarda Cartera, ktorý v roku 1922 objavil hrobku mladého faraóna Tutanchamona. Výstava Tutanchamon - jeho hrobka a poklady je zostavená presne tak, ako bola pred takmer 100 rokmi hrobka objavená a otvorená. Všetky posvätné predmety, sošky, šperky aj sarkofágy ležia presne na rovnakých miestach, ako boli kedysi nájdené. Mali sme možnosť vidieť viac ako 1 000 nádherných predmetov, vrátane svetoznámej zlatej posmrtnej masky Tutanchamona a jeho ohromného pozláteného sarkofágu. Vďaka tomu sme si mohli vytvoriť celkový obraz o dávnej vyspelejšej civilizácii, o jej umení a posvätných obradoch. Výstava bola pre nás vďaka tajomnej atmosfére dávnej hrobky doslova objaviteľskou cestou, pri ktorej sa spojil silný zážitok spolu s načerpaním nových vedomostí.

Fotka spod hradu nemôže chýbať!

Druhým naším cieľom bolo spoznať historické pamiatky Bratislavy. Vydali sme sa na Bratislavský hrad a urobili sme si pešiu prechádzku z hradu do historického centra mesta. Videli sme Dóm sv. Martina, Michalskú bránu, mestskú radnicu, Primaciálny palác, Slovenské národné divadlo, Hviezdoslavove námestie a Prezidentský palác.

Domov sme sa vrátili plní radostných pocitov z príjemne prežitého dňa.

iBobor

V dňoch 7 a 10. novembra 2014 na našej škole prebehla online súťaž zameraná na rozvíjanie logického a algoritmickeho myslenia iBobor. Pozostávala z 20 úloh rôznej obtiažnosti, na riešenie ktorých mali súťažiaci 40 minút čistého času. Z našej školy sa jej zúčastnilo 105 žiakov v dvoch kategóriách. V kategórii Senior sa súťažilo 7. 11. 2014. Do súťaže sa zapojili žiaci z troch tried (III.A, I.AN, I.BN) v celkovom počte 35. Najlepšie sa umiestnili Dominik Palko z III.A (percentil 84), Klaudia Pinčárová z I.BN (percentil 72) a Adrián Miklušica z I.BN (percentil 70). Kategória Junior prebehla 10. 11. 2014 a zúčastnilo sa jej 70 žiakov zo štyroch tried (I.A, I.B, II.A a II.B). V nej boli najlepší Patrik Pajger z I.A (percentil 94), Marek Sovík z I.A (percentil 80) a Veronika Viglaská z II.A (percentil 63). Pajger a Sovík dostali diplom, pretože sa umiestnili v prvej päťstovke žiakov na Slovensku z celkového počtu 7073.

Aj Stanislav Šípek (z II.A) potrápil svoju hlavu...

Týždeň vedy a techniky

Od 10. do 16. novembra 2014 na Slovensku prebiehal Týždeň vedy a techniky, ktorý je každoročne organizovaný Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky. Do tejto akcie sa svojimi aktivitami zapojila aj naša škola. 11. novembra 2014 bola v priestoroch SOŠ a miestneho odlúčeného pracoviska v Považskom Podhradí uskutočnená odborná prednáška v spolupráci s firmou HOMOLA, spol. s r.o., zastúpenou pánom riaditeľom Petrom Vrzgulom. Zúčastnili sa jej všetci žiaci učebných odborov autoopravár - mechanik a autoopravár – elektrikár, ktorí mali možnosť oboznámiť sa s najnovšou servisnou technikou a technológiami v servisných prevádzkach.

Peter Vrzgula (vľavo) zaujal našich autárov

Sprístupnenie kotviaceho systému FISCHER

V Centre odbornej prípravy pre stavebníctvo sa 11. novembra 2014 uskutočnilo (pre žiakov 1. a 2.ročníka odboru stolár, murár a inštalatér) odborné školenie o používaní hmoždínok a kotiev vo svojich profesiách. Odborný technik nám formou výkladu, videoprezentácie, ale i ukážkou praktického použitia jednoduchou a zaujímavou formou sprístupnil tajomstvo uchytenia predmetov do rôznych stavebných materiálov.

A na záver foto! (vľavo) Roman Suchár - majster OVY spolu so žiakmi z II. C

System MUREXIN

Centrum odbornej prípravy pre stavebníctvo sa 12. novembra 2014 stalo svedkom prezentácie a praktickej ukážky odborného školenia pre žiakov 2. a 3. ročníka odboru murár, operátor stavebnej výroby a mechanik stavebnoinštalračných zariadení, ktoré bolo zamerané na používanie stavebných materiálov pre obklady a dlažby.

Po stopách našich predkov

Pri príležitosti Týždňa vedy a techniky sme sa 12. novembra 2014 (I.A) zúčastnili zaujímavej exkurzie pod názvom Po stopách našich predkov. Navštívili sme súkromnú zbierku amatérskeho archeológa, historika a numizmatika Ladislava Janecha z Považskej Teplej. Jeho maličké súkromné múzeum je situované v podkroví rodinného domu a tvorí ho niekoľko častí. V 1. časti sme mali možnosť vidieť lebku ženy, starú cca 1500 rokov, vziať si do rúk veľmi staré skameneliny trilobitov. Mali sme možnosť nahliadnuť do biblie starej 450 rokov. Oboznámili sme sa tu s postupným osídľovaním považskobystrického regiónu, samozrejme s názornými ukážkami. Niektorými exponátmi prispel do zbierky aj náš žiak Martin Harušťák zo spomínanej triedy, ktoré sám našiel pri potulkách po prírode v Považskej Teplej. Nemenej zaujímavá bola aj expozícia platidiel, ktorá dokumentuje vývoj mincovníctva od 10. storočia až po súčasnosť. V 2. časti sme sa preniesli do obdobia prvej Slovenskej republiky a vojny. Prešli sme rôznymi remeslami, napr. drotárstvom, kováčstvom a remeselníctvom. Tretiu časť tvorí národopisná expozícia, ktorú reprezentuje tradičný odev a obuv mužov a žien. Nahliadli sme do kuchyne našich mám, starých a prastarých mám. Zbierka je obohatená o poľovnícke úlovky. Zaujímavá expozícia bola obohatená o poučný výklad samotného zberateľa vystavených predmetov.

Trápi nás vlhkosť stavebných materiálov

V Centre odbornej prípravy pre stavebníctvo v školiacom stredisku Cechu podlahárov Slovenska (CPS) 13. novembra 2014 uskutočnil CPS ďalšie odborné školenie, ktoré bolo súčasťou dvojročného cyklu školení členov CPS. Počas školenia nás (budúcich stolárov a našich pedagógov) oboznámili s problematikou vlhkosti dreva, chybami spôsobenými vlhkosťou pri stavebných materiáloch a v praktickej ukážke s meracími prístrojmi na meranie vlhkosti.

Stolári sa naučili veľa nového

Prednáška bola napínavá

Imatrikulácie

Prváci si imatrikulácie užili s úsmevom na perách

Pekne papaj !

V piatok 14. novembra 2014 sa na našej škole konali imatrikulácie. Dlhé hodiny príprav a skúšania vyvrcholili, aby v ten deň bolo všetko perfektné. Piatkové ráno nič nezobralo z prváčkeho nadšenia, ani zo stresu úloh, ktoré im tretiaci pripravili. Prvá hodina sa vliekla, pretože sa nik nevedel sústrediť na preberané učivo. Po nej prišiel čas prvákov. Krátke uvítanie, príchod pedagogického dozoru. My sme boli pri tom a všetko sledovali. Ešte pred začiatkom sme „stopli“ žiakov z I.C a položili im pár otázok.

R: Ako sa cítite pred imatrikuláciami? Máte strach?

Ž: Hh, nie, nemám strach, teda zatiaľ.

R: Ide ktosi vystupovať z vašej triedy a predviesť nejaké číslo?

Ž: Nevie, asi dvaja idú tancovať, nie som si istý. (Lukáš Vallo)

R: Ideš tancovať? Môžeš nám prezradiť čo?

Ž: Disco, moderné tance.

R: Ideš sama, alebo ešte s niekým?

Ž: Idem sama a mám trochu strach, že to zabudnem, haha....

R: Páči sa ti na škole?

Ž: Áno, veľmi, som tu spokojná. (Timea Košíková)

Ako sa to všetko začalo?

No predsa hymnou. Po nej pani Šujanová víta všetkých prvákov a Ing. Kunovský (pán riaditeľ) na úvod povie pár teplých slov. Ani predseda III. A nezostal v hanbe a tiež sa prihovril našim prváčikom, za ktorých prečítal slávnostný sľub Adam Rehtorík z I. A. Prichádzajú na rad scény, ktoré si jednotlivé triedy pre tento slávnostný okamžik pripravili. Ako prvá nastupuje trieda I.A so scénkou „Reportáž“. Po nich nasleduje I.B so svojím vystúpením „Matka píše synovi list“. Ako posledná I.C s tancom, s paródiou na „Červenú čiapočku“. Ale stáva sa nečakaná udalosť. Nekoná sa žiaden tanec, tanečníčka nemá odvahu a uteká preč! Snažia sa to zachrániť scénkou... A tú, našťastie, úspešne zvládajú! A nastáva ďalší zvrät. Žeby predsa len niečo bolo z toho tanca? No znova nás čaká sklamanie. Žiadny tanec sa opäť nekoná! Idú na rad ďalšie disciplíny. Ako prvá špagátová. Jej základ spočíva v tom, že žiaci si dajú na koniec špagátu pero a ten si omotajú okolo pásu, perom dozadu. Chrbtom sa otočia k plastovej fľaši a snažia sa trafiť pero do nej - bez pomoci rúk. Víťazom sa stáva I.B. Druhá disciplína – súťažiaci si dajú balón medzi hlavy a kráčajú pomedzi kužele. Víťazí I.A! A ako posledné nastupuje vzájomné kŕmenie sa jogurtom, a to so zavretými očami. Víťazom tejto disciplíny je opäť I.A! Celkový víťaz je teda jasný, je to I.A!

Po ukončení disciplín a po odovzdaní diplomov s medailónmi nasleduje pasovanie. Týmto sú oficiálne prijatí do cechu stavbárskeho.

Na záver III.A odovzdáva žezlo II.A, ktoré preberá predseda triedy Jaroslav Masiarik.

A na záver - rozhovor s prvákmi

R: Aké máš z imatrikulácie pocity?

Ž: Zmiešané, hm...

R: Páči sa ti na tejto škole ?

Ž: Áno, páči sa mi tu všetko. (Denis Gabriš, I.B)

R: Bola ťažká tvoja disciplína?

Ž: Tak, viem sa trafiť do diery, ale s perom je to ťažké, haha...

R: Ako sa ti páčil tento deň?

Ž: Je to úžasné, lebo sa neučíme, haha...

R: Páči sa ti na škole?

Ž: Samozrejme.

R: A čo sa ti tu také páči?

Ž: Úplne všetko. (Patrik Pajger, I.A)

Čo hovorí na imatrikulácie Ing., Mgr. Alena Šujanová?

R: Ste spokojná s imatrikuláciami?

U: Áno, ja som spokojná. To, čo sme si pripravili, sme si plne prezentovali.

R: Dopadlo všetko podľa vašich predstáv?

U: Dopadlo to presne tak, ako sme chceli.

R: Keby ste mohli, zmenili by ste niečo?

U: Áno, trochu viac aktivity od študentov, veď je to zábava pre nich.

V. Viglaská, M. Hančíková, T. Galková, II.A

Udržať balónik medzi hlavami veru nebolo ľahké

Medzinárodný deň študentstva

17. novembra si celý svet pripomína Medzinárodný deň študentstva. Málokto však vie o pôvodnom význame tohto sviatku. V rámci neho sa na našej škole (v priestoroch telocvične) konal zaujímavý program. Prostredníctvom neho sme sa o tomto dni mohli dozvedieť niečo viac, a to prostredníctvom prezentácií a videí, ktoré nám boli sprostredkované. Dnes si 17. november zväčša pripomíname iba ako štátny sviatok - Deň boja za slobodu a demokraciu a málokto vie o pôvodnom význame tohto sviatku. Jedno je isté, študenti sa stali hybnou silou národa. No možno za hybnú silu národa považovať študentov aj dnes? Na to nech si odpovie už každý sám...

Pozrite sa na nás - budeme aj my hybnou silou národa?

Žiaci ZŠ v Centre odbornej prípravy

Svoju zručnosť si v COP pre stavebníctvo 18. novembra 2014 vyskúšalo 33 žiakov (zo ZŠ Nemocničná z Považskej Bystrice). Zamerali sa hlavne na opracovanie stavebných materiálov (drevo, kov, plast, sadrokartón).

Deviatci zistili, že život nie je iba teória

Pohár riaditeľa školy

18.novembra 2014 prebehol na našej škole už tradičný futbalový a stolnotenisový turnaj o Pohár riaditeľa školy, ktorý každoročne organizujeme pri príležitosti medzinárodného dňa študentstva. Víťazstvo vo futbale obhájilo družstvo IV.A triedy. Prvé miesta v stolnom tenise získali Tomáš Drblík zo III.D a Natália Beranová z III.C.

Pán riaditeľ odovzdáva cenu Tomášovi Drblíkovi – víťazovi v stolnom tenise

Viem, čím budem a prečo

Aliancia priemyselných zväzov v spolupráci s Agentúrou pre vzdelanie a vedu SEA a portálom s www.skola.sk vyhlásila 1. ročník súťaže Viem, čím budem a prečo. Žiaci sa mohli do súťaže zapojiť zaslaním slovného opisu, ktorý sa mal týkať predstavy ich budúceho povolania a dôvodov, ktoré ich voľbu ovplyvňujú. Okrem slovného opisu bolo možné zaslať aj doplňujúci materiál (vlastný obrázok, výrobok, prezentáciu v PowerPoint-e).

Z našej školy sa do súťaže zapojil Martin Guliš, žiak I.A triedy, študijného odboru operátor stavebnej výroby. So svojou prácou o budúcom povolaní v úlohe stavbára získal Špeciálnu cenu Zväzu stavebných podnikateľov Slovenska.

Martin Guliš z I.A

Stredoškolaček 2014

Spoločnosť EXPO CENTER, a.s. Trenčín organizovala v areáli výstavniska EXPO CENTER, a.s. v dňoch 20. - 21. 11. 2014 16-ty ročník prezentačnej výstavy stredných škôl pod názvom **STREDOŠKOLAČEK 2014**. Výstava bola zameraná na prezentáciu stredných škôl v rôznych oblastiach, ako je strojárstvo, elektrotechnika, energetika, stavebníctvo, chémia, drevárstvo, nábytkárstvo, odevníctvo, textil, sklárstvo, umenie, polygrafia, ekonomika, poľnohospodárstvo, obchod a služby a iné odbory vyučované na stredných školách. STREDOŠKOLAČEK vytvoril vhodnú príležitosť pre propagáciu stredných odborných škôl, gymnázií a iných vzdelávacích inštitúcií a priamou prezentáciou zároveň sprostredkoval žiakom základných škôl informácie o možnostiach ich ďalšieho štúdia.

Ing. Pohanka (zľava), Lukáš Juríček, Ing. Kunovský a Roman Cibik

Súčasne s výstavou prebiehal medzinárodný veľtrh pracovných príležitostí a vzdelávania JOB FORUM, kde si mohli žiaci otestovať svoje znalosti z cudzích jazykov, počítačové zručnosti či prípravu na pracovný pohovor.

Tak, ako v predošlých ročníkoch, tak aj počas tohto ročníka výstavy prebiehal sprievodný program zameraný na ukážky manuálnej zručnosti žiakov, kultúrne vystúpenia, módne prehliadky a odborné semináre, ktoré organizátor zabezpečil v spolupráci so spoluorganizátormi a zároveň odbornými garantmi výstavy – Trenčianskym samosprávnym krajom, Krajským centrom voľného času v Trenčíne a Centrom pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie.

Stužková slávnosť

Nástup pred samotným stužkovaním

21. 11. 2014

Na úspešné zvládnutie maturitných skúšok

Rozsvietilo sa 23 hviezd

„Taneček“ s triednou neminul ani jedného z nás

Očarení zábavným programom

IV.A v plnej paráde

Cesta k povolaniu 2014

27. novembra 2014 sa uskutočnil XIII. ročník burzy informácií Cesta k povolaniu 2014. Jej hlavným poslaním je pomôcť žiakom ZŠ pri výbere svojho budúceho povolania. O tom, z akých odborov si v školskom roku 2015/2016 na našej škole môžu vybrať na akcii informovali deviatakov naši pedagógovia. Zároveň im naši žiaci svojimi výrobkami a praktickými ukážkami priblížili remeslo odboru autoopravár, montér suchých stavieb a stolár.

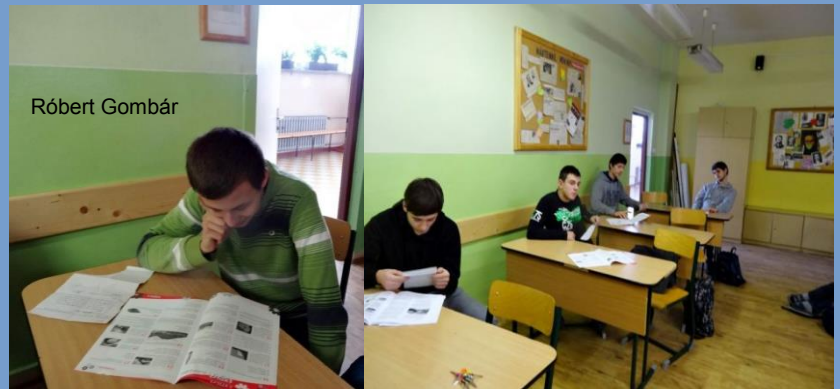
Ing. Pohanka obklopený deviatačkami

Prezentovanie našej školy

Expert geniality show

2. decembra 2014 prebehla na našej škole súťaž Expert geniality show. Ide o otestovanie a porovnanie svojich vedomostí z rôznych oblastí. Tento rok sa súťažilo v týchto témach: Góly, body, sekundy, Spoločnosť kedysi a dnes, Mozgolamy, Svetobežník a Do you speak English? Súťaže sa zúčastnilo 11 žiakov II.A triedy. Najlepším riešiteľom bol Róbert Gombár, ktorý sa celkovo umiestnil na 83. mieste (v rámci Slovenska) a v téme Spoločnosť kedysi a dnes na 29. mieste.

Mikuláš v škole

4. decembra 2014 do našej školy zavítal Mikuláš s anjelom a pridali sa aj čert. Nevynechali ani jednu triedu, kanceláriu, objavili sa aj v dielňach i školskej kuchyni. Boli zdrojom radosti i veselosti, sladkých odmien i uhoňného prachu.

Mikuláš so svojimi pomocníkmi nepotešil len pána riaditeľa, ale i naše kuchárky

40. výročie školy

5. decembra sa kino Mier stalo svedkom významného jubilea, 40. výročia založenia našej SOŠ. V tento pamätný deň sa v dobrej nálade stretli mnohí pozvaní hostia - predstavitelia Trenčianskeho samosprávneho kraja, mesta Považská Bystrica, Rady školy, riaditelia stredných a základných škôl v meste, partnerské školy, spolupracujúce cechy a firmy. Nemohli chýbať bývalí a súčasní zamestnanci, absolventi ale aj terajší žiaci školy. Po vystúpení folklórnej skupiny Považan a úvodnej básni v podaní žiačky Lucii Kolekovej, odznali slávnostné príhovory riaditeľa školy Ing. Jána Kunovského, riaditeľa úradu TSK Mgr. Juraja Gerliciho a primátora mesta doc. PhDr. PaedDr. Karola Janasa, PhD. Nasledovne boli oceňovaní pamätnými a ďakovnými listami najdlhšie pôsobiaci zamestnanci školy, ktorí nemalou mierou prispeli k rozvoju našej 40-ročnej jubilančky. Za ocenených prehovoril a poďakoval historicky prvý riaditeľ školy Eduard Paliesek. Po oficiálnej časti programu sa už pozvaní mohli sústrediť na zaujímavý a vtipný program v podaní našich žiakov. Následná prezentácia, ktorú slovne sprevádzala moderátorka pani Ulická, nám dovolila zaspomínať si na časy minulé. Koniec programu patril hudobne nadaným žiakom školy. Mária Gughová predviedla svoj talent v speve a bodku za krásnou oslavou dali Peter Salaník a Martin Čelko, ktorí zahrali a zaspievali na ľudovú nôt.

Príchod hostí

Veru je na čo spomínať...

Prostredníctvom fotografií sme sa preniesli do minulosti

Naladené občerstvo

Lucia Koleková nás potešila prednesom svojej básne

Za svoju usilovnú prácu bol odmenený naozaj každý

Podakovanie právom patrí aj Mgr. Tomáškovi

Mgr. Juraj Gerlici (vľavo) - riaditeľ úradu TSK

Podakovanie odznelo aj z úst historicky prvého riaditeľa Eduarda Palieska

Riaditeľská trojica- Paliesek, Mgr. Gabčo, PhDr. Bartoňová

Moderátorka pani Ulická

Žiaci z internátu predviedli svoj herecký talent

Na scéne Mária Gughová

Chlapci naladili publikum na ľudovú nôtu

Takto si to všetci užili

Pán riaditeľ v družnom rozhovore

Potešili sme dôchodcov odkázaných na sociálnu službu

Zariadeniu pre seniorov Katka v Považskej Bystrici darovali svoje výrobky z dreva žiaci odboru stolár. Veríme, že budú príjemným potešením jeho klientov v dôchodkovom veku, a to nielen počas vianočných sviatkov.

Súťaž o najkrajšiu vianočnú výzdobu

Začiatkom decembra sme v škole vyhlásili súťaž o najkrajšiu vianočnú výzdobu triedy. Zvítazili triedy II.A a I.BN. Víťazstvo si obe triedy právom zaslúžia, a to vďaka originálnej výzdobe. Aj teraz sme sa presvedčili, že kreativite sa na našej škole medze nekladú. Už teraz sa tešíme na ďalšiu spoluprácu a veríme, že sladká odmena, ktorá na nich čaká, bude aj pre ostatných v budúcnosti dostatočnou motiváciou.

(vľavo) stromček II.A
(vpravo) stromček I.BN

Deň vo firme KIA

16. decembra 2014 sme sa (budúci autoopravári) vydali na exkurziu do závodu Kia Motors Slovakia. V školiacom centre nám predstavili prezentáciu o závode, jeho výrobe a boli sme poučení o bezpečnosti pohybu vo výrobných halách. Prezreli sme si karosáreň a montážnu halu. Zároveň sme pomocou načúvacieho zariadenia počúvali výklad našej sprievodkyne. V závode sa využívajú najmodernejšie výrobné technológie a takmer 400 robotov. Využitím adaptabilných nástrojov a automatického nastavenia výrobných liniek dosahujú vysokú flexibilitu, vďaka ktorej môžu výrobu pružne prispôbovať požiadavkám zákazníka. Pri maximálnom využití výrobnéj kapacity vyrábajú 300 000 automobilov ročne, čo predstavuje až 100 kusov na zamestnanca. Dosahujú tak jednu z najvyšších úrovní produktivity v automobilovom priemysle. Naša prehliadka začala v karosárni. Vyrábajú sa v nej rozmerovo a tvarovo presné a bezpečné karosérie, a to zvaraním jednotlivých podzostáv ako sú podlaha, ľavá a pravá bočnica, či strešná zostava. Potom naše kroky smerovali do montážnej haly. Je najväčšou výrobnou jednotkou zo všetkých výrobných hál, v ktorej dochádza k finalizácii automobilov. Videli sme montáž modelu Kia Cee'd, 5-dverovej, 3-dverovej a combi verzie aj obľúbeného športovo-úžitkového vozidla Sportage, ktoré sú určené pre európskych zákazníkov. Všetky typy vozidiel sú kompletizované na jednej montážnej linke. Ohromila nás presnosť práce robotov, čistota prostredia, profesionalita zamestnancov. Bol to pre nás zaujímavý a poučný deň, pretože sme samotný výrobný proces mohli vidieť na vlastné oči.

Autári pred firmou KIA

Vianočná akadémia

19. 12. 2014 sa na našej škole uskutočnila Vianočná akadémia, ktorá sa koná každý rok posledný deň vyučovania. Žiaci súťažili v rôznych súťažiach, do ktorých sa zapojili všetky triedy. Snažili sa získať čo najviac bodov. Ich motiváciou bolo získanie sladkej odmeny. Vyhodnotenie sa konalo pri vianočnom stromčeku. Na prvom mieste sa umiestnila trieda II. A, ktorá získala najväčší počet bodov. Na druhom skončila trieda II. AN a na treťom sa umiestnila III. A.

Trieda II.A sa vzdala sladkej odmeny v prospech II.AN

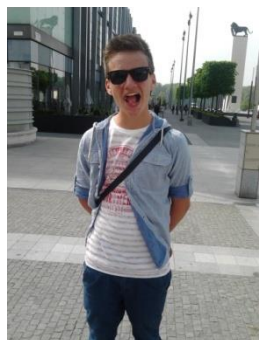

Naša tvorba

Čo sa dnes stalo?

Čo sa dnes stalo? Nestratil som peňaženku, mobil ani mi nedala baba kopačky. Dnes sa mi stala menšia nehoda a môj pravý palec na ruke má nútenú dovolenku. Až teraz som si uvedomil, ako je palec dôležitý! Tak napríklad musím písať ľavou rukou. Aby som bol presnejší, ľavou a prostredníkom pravej. Myš som si tiež musel hodiť napravo, lebo palec musí mať kľud a ukazovákom nesmiem hýbať, aby som si nebuchol do palca. Zostáva mi 8 prstov, ale používať prstenník a malíček zároveň nemôžem, takže z 8 mi zostalo len 6. Ale 6 prstov je len o 1 viac ako polovica a navyše len 1 palec... No, čo už, musím si zvyknúť, aspoň načas. Ešte šťastie, že môžem používať ten pravý prostredník... To viete, písať len ľavou rukou je dosť ťažké, lebo 5 prstov na celú klávesnicu a ešte k tomu všetkých 5 ľavých... To som zvedavý, ako budem v škole písať. Vidíte, možno z toho nakoniec ešte budú aj výhody. Nechcem sa chváliť, ale mal som ísť k lekárovi, aby mi tam všil pár štičov a ja som zostal doma, sám som sa ošetril (samozrejme ľavou rukou) a celkom dobre som to zvládol.

To by už asi stačilo, lebo sa budem opakovať. Tak kamaráti, čo z toho vyplýva? Neberte drogy, nepite alkohol, učte sa a športujte!!! Ale nie, to som si pomýlil z rodičovskej prednášky. Z tohto vyplýva len to, aby ste si dávali veľký, veľmi veľký pozor na svoje palce - ľavý aj pravý. Skúste ich deň, dva nepoužívať a zistíte aj sami, že sú veľmi dôležité.

Samuel Levko, II. A

Nočný cintorín

V jeden sobotný deň som sa spolu s kamarátkami rozhodla, že spoločne pôjdeme na našu dedinskú diskotéku. Ako to u dievčat býva zvykom, chystať sme sa začali už od obeda. Ani sme sa nenazdali a prišiel ten dlho očakávaný večer. Hneď po príchode sa mi oči zaborili do úžasného mladého muža. Na moje veľké prekvapenie si ma tiež všimol a pozval ma na polnočnú prechádzku. S radosťou som súhlasila. Tak sme vkročili do čiernej tmy. Na cestu nám svietili striebřisté hviezdičky a kde-tu sa i pousmiali. Ich priateľ mesiačik bol schovaný za malým obláčikom, akoby sa hanbil dvoch zamilovaných ľudí. Naše kroky boli tiché, ale zato rázne. Iba naše nohy vedeli, kam ideme. Pri pohľade do jeho jagavých očí som si ani neuvedomila, kde sme zastali. Boli sme na cintoríne. Vôkol sa niesla tichá, ba miestami až mrazivá atmosféra. Zdalo sa, akoby nápisy na hrobch tancovali v odlesku hviezd. Na niektorých hrobch horeli sviečky. Horeli rovno, vzpriamene a stáli ako vojaci. Malé anjelikové sošky sa na seba vzájomne usmievali a maličkými očkami si posielali odkazy. Tuho som sa ku môjmu vysnenému princovi pritúlila, ako by to malo byť naposledy. V jeho výraze som zazrela nehu a vášeň. Stáli sme ticho, bez zbytočných slov. Zdalo sa, že slabý vánok šepká listom, čo si obaja myslíme. Zrazu sa mi môj vyvolený pozrel uprene do očí, nežne ma vzal do náručia a pobozkal. Moje srdce bilo tak silno, že som sa bála, aby nezobudilo všetkých navôkol. Bolo by to zvláštne, no zároveň i desivé. Predstavte si, že by z hrobu vyšiel človek, ktorý tam leží už stovky rokov. Ako by sa asi cítil? Povedal by niečo? Počkať, vedel by vôbec rozprávať? Po mojich úžasných a zároveň nezmyselných úvahách som si uvedomila, že je to „blbosť“. Šli sme ďalej, už aj mesiac vykukol zo svojej skrýše a osvetľoval hrôzostrašné miesto plné smútku. Prechádzkou nás sprevádzal hukot sov a túlavé mačky, kráčajúce v tmavej tme. Stuhly vencov sa ku mne naťahovali, ako keby ma chceli zobrať do záhrobia a z diaľky na mňa kývala stará breza, tancujúca v nočnom vetre. Vzala som svojho partnera za ruku a utekala rýchlo preč. Bol to zaujímavý, no zároveň nezabudnuteľný zážitok. Myslím, že už viem, kam na prvé rande rozhodne nepôjdem!

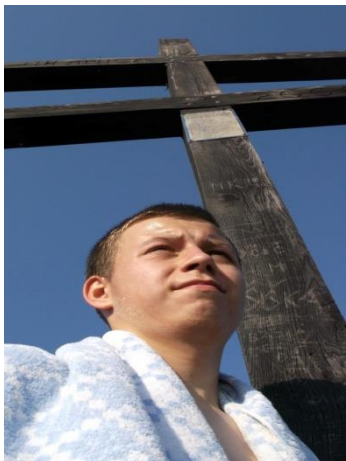
Veronika Malíková, II. A

Miesto, kde sa vždy rád vraciam

Najkrajšie miesto, kde sa rád vraciam, je nimnický kopec Holiš. Rád tam chodím. Je tu krásna príroda. Príjemné ticho, ktoré sa rozlieha celým kopcom, lieči každú dušu, poznačenú každodenným stresom, hlukom a zhom veľkomiest. Vyčnieva ponad mohutné stromy, na ktorých je vidieť, ako sa hrajú veвериčky, akoby im na ničom inom nezáležalo. Popri stromoch vedie nevyspytateľná cestička, na ktorej musíte byť ostražití, a to na každom jej kúsku. Neraz tam stretnete nebojácne zvieratá, ktoré sa ku vám priblížia na pár metrov. Na jar počuť hlasný bzukot včiel, ktoré bezstarostne šantia v korunách stromov. Na jeseň dolieha z lesa vzdialený hukot jelenej ruje. Keď vysmádnú, pôjdu sa napiť do jednej z mnohých krištáľových bystrín, ktorých voda chutí ako med. Cez bystrinku vedie schátraný mostík, cez ktorý sa bojíte prejsť, aby ste nespadli do ľadovej vody. Pociť zimy by vám pokazil tú krásu, ktorú tam môžete nájsť. Ostrý vzduch ti prečistí pľúca, pretože už boli čierne od hnusného mestského vzduchu. Keď ste na vrchole skaly a pozriete sa dole, máte zrazu celý svet ako na dlani. Občas zbadáte jeleňa, srnky či zajacov, ako poskakujú po rozľahlej lúčke. No čo vždy vidím, je moja rodná dedinka, kde som zažil tie najlepšie spomienky. Keď na Holiš zaľahne tma, je vidieť len mohutný slovenský dvojkríž, ktorý osvetľuje a zvýrazňuje chladný mesiac. Je to miesto, kam sa vždy budem rád vracat', aby som načerpal veľa nových síl, zastavil sa v každodennom stereotype uponáhľaného života a miesto, kde sa môžem dosýta kochať všetkými krásami, ktoré tu dokázala príroda vytvoriť.

Róbert Gombár, II. A

Chrumkavý hotel

Kde bolo tam bolo, bola raz jedna malá dedina. V nej sa nachádzala úžasná reštaurácia menom CHRUMKAVÝ KRAB. Vlastnil ju istý pán menom KRAB. Robili v nej najlepšie hamburgery v celom širom okolí, preto mali každý deň veľa zákazníkov. Pánovi Krabovi to nestačilo. Bol veľmi namyslený a lakomý, zo všetkého najviac miloval peniaze a chcel ich mať čo najviac. Preto jedného dňa zvolal v práci mimoriadnu poradu, na ktorú sa dostavili jeho dvaja zamestnanci Bob a Sebastián. Bob bol veľmi veselý a milý človek, no Sebastián nie. Ten bol skôr hundoš. Na porade vstal pán Krab a hovorí: „Raz, keď som bol na služobnej ceste, ubytovali ma v jednom nádhernom hoteli. Všetko bolo veľmi čisté a luxusné, no najviac ma zaujala tabuľka na recepcii, kde mali napísané: „Pre svojho hosťa splníme akékoľvek želanie, nech je to hocijaká zvláštna vec.“ Veľmi sa mi to páčilo, pretože to bolo pravdivé. Nech som si požiadal o čokoľvek, dostal som to. Nemalo to chybu, až na posledný deň, keď mi doniesli účet. Musel som zaplatiť nehorázne peniaze. A keďže chceme zarobiť veľké „prašule“, rozhodol som sa, že si postavím hotel, ktorý sa bude volať Chrumkavý hotel. Bob so Sebastiánom nestihli zareagovať a bolo vybavené. O niekoľko dní vznikol úžasný 10-poschodový hotel s personálom Bobom ako kuchárom a Sebastiánom ako recepčným. O pár minút na to prišiel prvý zákazník. Ako naschvál to bol najväčší hlupák v dedine, Patrik. „Rád by som si objednal jeden hamburger.“ „Patrik, to nejde, my sme teraz hotel, ak chceš hamburger, musíš si objednať izbu a donášku do izby!“ upozornil ho Sebastián. Patrik teda súhlasil a objednal si izbu na najvyššom poschodí. Okamžite pribehol pán Krab a kázal Sebastiánovi, aby odniesol Patrikovu batožinu. Sebastián namieril rovno k výťahu, no pán Krab ho zastavil: „Nie, nie, tento výťah je iba pre hostí, musíš ísť hore po schodoch!“ Sebastián celý nahnevaný odišiel ku schodom a vyniesol kufre hore. Keď prišiel na izbu, Patrik chcel, aby mu Sebastián vybalil veci, no on odmietol. Vtom pribehol pán Krab a ukázal Sebastiánovi zlatú tabuľku s mottom: „Pre svojho hosťa splníme akékoľvek želanie, nech je to hocijaká zvláštna vec.“ Bolo to také isté pravidlo, aké pán Krab videl v hoteli na služobnej ceste. Sebastián musel plniť všetky hlúpe želania. Čistil mu záchod, nosil jedlo, ustielal posteľ, utieral prach, ba dokonca ho aj kúpala. Už mu došla trpezlivosť a šiel za pánom Krabom. „Pán Krab, dávam výpoveď, potrebujem dovolenku!“ a zmizol. O pár minút pribehol v havajskej košeli, slnečnými okuliarmi a dvoma plnými kuframi. Pána Kraba skoro porazilo,

Tajomný les

Kedysi dávno, v jednom malom meste, žil chlapec menom Šegi. Nebol ničím výnimočný, nebol pekný ani obzvlášť chytrý, ale predsa niečím iný ako ostatní. Mal psa! Viem, ani to nie je ničím výnimočné, až na jednu maličkosť. Ten pes vedel rozprávať. Bolo to neobyčajné zviera menom Roky.

Jedného dňa sa Šegi rozhodol, že pôjdu s Rokym do neďalekého lesa na prechádzku. Nachystal veci a vyrazili. Ako šli hlbšie a hlbšie do lesa, zmocňoval sa ich stále väčší a väčší strach. Les bol tmavý a strašidelný. Rozhodli sa, že sa vrátia, preto sa otočili a šli späť, po vlastných stopách. Netrvalo dlho a zišli z cesty. To však vôbec netušili. Zrazu dostal Roky nápad a hovorí Šegimu: „Počuj, vylezme na strom a rozhliadnime sa!“ Šegi súhlasil, vyšli úplne hore. Nič nevideli, preto sa rozhodli, že zlezú a pôjdu „rovno za nosom“. Ako tak kráčajú, započujú v kríku za nimi nejaké šuchotanie. Spočiatku tomu nevenovali pozornosť. Mysleli si, že tadiaľ prebehlo nejaké zviera, avšak keď to neprestávalo a šlo to bližšie a bližšie ku nim, začali utekať ako o život. Bežali hlbokým tmavým lesom, netušili kade, ale stále ich niečo prenasledovalo. Zrazu sa pred nimi z čista jasna zjavila čierna postava. Šegi a Roky nevedeli, čo je horšie, či čierna postava pred nimi alebo nejaké čudo za nimi. Chceli ísť doľava, ale zbadali, že tam je roklina, a tak sa rozbehli doprava. Ale čo to? Tu sa objavila ďalšia postava a keď sa otočili, bola tam ďalšia. Čo teraz? Obkľúčili ich 4 záhadné postavy. Boli v pasci. Stáli v kruhu medzi nimi. Neodvážili sa im pozrieť do tváre. Keď sa však nakoniec odvážili a pozreli sa, zistili, že sú to ich kamaráti Filip, Viktor, Vilma a Dagmar. Šegi a Roky boli zo začiatku trochu naštvaní, ale veľmi rýchlo ich to prešlo. Zrazu sa Šegi spýtal: „Ako ste nás vôbec našli?“ Fred odpovedal: „Išli sme celý čas za vami. Zo začiatku sme chceli ísť s vami na prechádzku, ale potom nám v hlave skrsol nápad, že vás poriadne vystrašíme.“ Nakoniec sa všetci pobrali domov, ešte že si Filip, Viktor, Vilma a Dagmar pamätali cestu.

Doma si sadli ku stolu, pili kakao, jedli sušienky a ešte dlho sa smiali nad tým, čo sa im dnes prihodilo.

keď ho zbadal. Vypýtal si izbu na najvyššom poschodí a kázal, aby mu vyniesol kufre a objednal si hamburger. Bob aj pán Krab boli úplne prekvapení. „Hádzam to nebudeš jesť, veď je to úplne nechutné!“ poznamenal Krab. „Samozrejme, že nie, ja to jesť nebudem, ale vy!“ s úsmevom povedal Sebastián. Pán Krab celý očervenal, začal mu nadávať, no Sebastián mu ukázal na tabuľku s mottom hotela. No on mal pripravené ďalšie šialené želania. Chcel mať vo svojej izbe bazén, pretože sa mu nechcelo ísť do bazéna za hotelom. Pán Krab musel aj toto jeho želanie splniť. Keď sa Sebastián okúpala, vypustil zo seba ďalší šialený nápad. Chcel premaľovať svoju izbu. Bob s pánom Krabom ju museli premaľovať asi štyrikrát, kým sa to Sebastiánovi zapáčilo. To už pán Krab nevydržal a vyhlásil: „Toto by už hádam stačilo! Žiadny hotel nebude, pekne sa vrátíme späť k reštaurácii!“ Hneď na to zvolal robotníkov a zrovnal hotel so zemou. Spokojný Sebastián sa vrátil do práce ako pokladník v reštaurácii...

A zazvonil zvonec a rozprávky je koniec.

Veronika Viglaská, II. A

Michaela
Hančíková, II. A

Komu nestačí málo, tomu nestačí nič

V nemocničnej izbe ležia dvaja ťažko chorí. Jeden má posteľ pri okne, z ktorého sa z času na čas pozrie von; druhý vidí len nemocničnú izbu. Ten pri okne rozpráva, čo vidí vonku: „Na rybníku plávajú krásne divé kačky. V parčíku vidím šantiace deti. A teraz sa tam prechádza pekné dievča v jarných šatách, ktorému v ústrety pribehol jej mládenec. Teraz sa objali a vedú sa za ruky...“ A tak si krátili dlhé bolestivé hodiny na nemocničnom lôžku. Chlapík pri okne rozprával a ten druhý ho s nadšením počúval. Nebol však spokojný. Prečo nemôžem ležať pri okne ja? Prečo ten druhý má všetko a ja nič? hneval sa v duchu. Keď o niekoľko dní chorý pri okne zomrel, požiadal sestričku, aby ho preložila na voľnú posteľ pri okne. Konečne bude vidieť von! Sestrička jeho pranie splnila a keď sa zavreli dvere nemocničnej izby, on sa nedočkavo obrátil k oknu a vyzrel von. Z okna však bolo vidieť len bielu stenu oproti stojaceho domu...

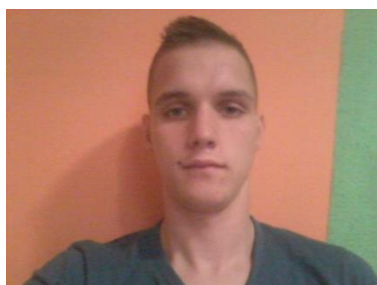
Mária Gughová, II. A

Je ti určite jasné, že som nepodvádzal!

Priniesol som domov vysvedčenie. Známký na ňom veru neboli najlepšie. „Tak, chlapče, čo mi k tomu povieš?“ spýtal sa ma otec. „Na jednu vec môžeš byť naozaj hrdý,“ povedal som. „Z môjho vysvedčenia ti je určite jasné, že som nepodvádzal!“

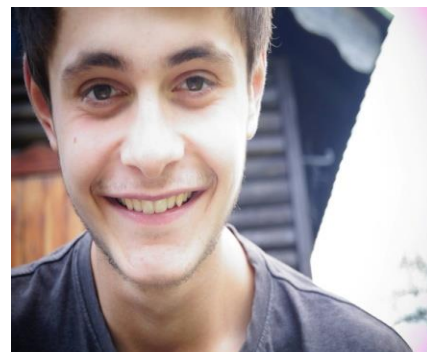
Marek Fapšo, II. A

A predsa to neurobím!

Asi pred rokom mi rodičia zničili život. Aspoň som si to tak myslel. Celé detstvo som totiž býval v malom mestečku. Potom ale otec zmenil zamestnanie a my sme sa museli presťahovať do iného mesta. To mesto nebolo vôbec škaredé, práve naopak. Zlé na tom bolo to, že som si musel hľadať nových kamarátov. A to bolo veľmi ťažké. Na starom mieste som poznal všetky deti od susedov. Hrávali sme spolu futbal, chodili spolu do školy. Mať takých kamarátov bolo jednoduché... Jedného dňa som stál s novými kamarátmi na ihrisku. Rozdeľovali sme sa do družstiev. Počul som pritom, ako jeden z nich nadáva. Až to mnou otriaslo. Musím vám povedať, že asi pred rokom som si dal záväzok, že nebudem používať žiadne hrubé výrazy. Chlapec si všimol, že sa mi jeho nadávky nepáčia a spýtal sa: „Nejaký problém?“ „Nie,“ povedal som. „Čo si sa tak zatváriš?“ a prišiel bližšie ku mne. „Lebo ja nepoužívam takéto výrazy. To je všetko.“ „No a čo! Tak hovorí každý. Na tom nie je nič zlé,“ poznamenal zasa ďalší. „Má pravdu,“ povedal zas niekto iný. „Poď sem a povedz to aj ty!“ „Dobrý nápad! Povedz to aj ty!“ vykrikol zas ďalší. „Zbabelec! Bojko!“ počul som posmešky za sebou. Teraz už všetci stáli okolo a pozerali sa na mňa. Stál som tu, nováčik medzi domorodcami, o ktorých som dúfal, že sa raz stanú mojimi priateľmi. Prehltol som. „Nie,“ povedal som, „nevyslovím to.“ Potom Jožo, ktorý bol naozajstným uličníkom a ako sa mi zdalo aj ich šéfom, siahol do vrečka a vytiahol z neho pokrčenú stoeurovku. Strčil mi ju pred nos a povedal: „Ak to povieš, dám ti ju!“ Chlapci až zhĺkli a posmešne sa na mňa usmiali. Vedel som, čo si myslia. Bol by si poriadny hlupák, keby si to neurobil. Toľko peňazí za dve slová! Zhlboka som sa nadýchol. Vedel som, že oni nie sú jediní, kto teraz čaká na to, čo urobím. „Nie, neurobím to,“ povedal som. „Nechaj si svoje peniaze.“ Obrátil som sa a odišiel som domov. Sám. Taká veľká cena za nové priateľstvo! Na druhý deň som sa vracal zo školy. Vystúpil som z autobusu a vybral sa domov. Niekoľko dní na mňa zrazu zavolať. Otočil som sa. Bol to Jožo. „Dnes hráme o štvrtej. Ak chceš, príď!“ Celou cestou domov som utekal, aby som nič nezmeškal. Odvtedy prešlo šesť mesiacov a myslím, že mnoho vecí sa zmenilo. Kamaráti si dávajú pozor, aby v mojej prítomnosti nepoužívali nadávky. Ak sa to náhodou stane, ospravedlnia sa. Zistil som, že rodičia mi život predsa len nezničili a ja som svoj sľub dodržal. Je to určite oveľa viac, než mať 100 eur.

Michal Cigánik, II. A

Hodiny tikajú

Predstavte si, že existuje banka, ktorá vám každé ráno dá k dispozícii 86 400 euro. Môžete použiť celý obnos, ale to, čo vám zostane, sa nedá prepísať z jedného dňa na druhý. Všetko, čo sa vám nepodarilo minúť, sa vždy večer vymaže. Čo urobíte? Samozrejme, že využijete každý cent! Každý z nás má takúto banku. Volá sa ČAS. Každé ráno dostaneme k dispozícii 86 400 sekúnd. Môžeme sa slobodne rozhodnúť, ako ich použijeme. Ale to, čo sme nestačili investovať do dobrých cieľov, sa nám večer nenávratne odpíše. Nijaký zostatok času sa nedá ušetriť do druhého dňa. Každá noc vymaže to, čo si neminul. Vrátiť sa nič nedá. Zaistiť si konto na zajtrašok sa nedá. Musíš žiť z daru, ktorý si dostal na dnešný deň. Investuj rozumne, aby si dosiahol maximum zdravia, šťastia a úspechu! Hodiny tikajú a každá sekunda, ktorá uplynie, sa už nikdy nevráti. Preto využij dnešok čo najlepšie.

Tereza Galková, II. A

Ťahák – priateľ môj v núdzi

„Tu je toľko nových poučiek, že sa to nedá zapamätať,“ znechutene som odložila učebnicu fyziky. Rozhodla som sa, že si najprv urobím ostatné úlohy a potom sa k tomu vrátim. Keď som sa konečne dostala opäť k fyzike, bolo 23:30. Čo teraz? Ak sa budem ešte učiť, vôbec sa nevyspím – a ráno mám písať test! Radšej si nastavím budík na 4:00. Vstanem skoro a ešte to stihnem. Buch, buch! „Lucia, vstávaj!“ „Čo je? Čo sa deje?“ „Už je štvrt' na osem, o chvíľu sa začína škola! Rýchlo sa obliekaj!“ Tesne pred hodinou, keď som sa snažila aspoň čo-to pochytiť z poučiek a vzorcov, dostala som zrazu spásonosnú myšlienku. Ťahák! Vzala som kúsok papiera, rýchlo napísala drobnými písmenkami vzorce a skryla ho do rukáva. „Lucia, stihla si sa to všetko naučiť?“ spýtala sa ma kamarátka, keď sme čakali na učiteľku. „Hm, no, dačo...“ habkala som a snažila sa vyhnúť jej pohľadu. Ponáhľala som sa do lavice, aby som si pripravila ťahák. Bolo mi tak nepríjemne, že som svoj ťahák nedokázala ani vytiahnuť. Niekoľko minút som len sedela a mlčky hľadela na lavicu. Uvedomila som si, že od rána som mala zhon. Tak veľmi som sa sústredila na to, ako podvádzať, že som sa ani nestihla pomodliť, aby som test zvládla. Podarilo sa mi to až teraz, a tak som sa v tichosti modlila. Keď som otvorila oči, už som sa necítila taká nervózna. Začala som písať test. Otázky sa mi nezdali až také ťažké a ja som začala riešiť aj príklady, o ktorých som si predtým myslela, že ich určite nezvládnem. Na druhý deň učiteľka priniesla opravené testy. Na moje prekvapenie som dostala dva mínus, nie päťku, ako som očakávala...

Lucia Koleková, II. A

Aké je to byť matkou???

Na túto zdanlivo jednoduchú otázku by vám snáď každá žena – matka, odpovedala síce rôznymi slovami, ale všetky by mali jeden význam: krásne. Aj keď sú na svete i ženy, ktoré netúžia stať sa matkou, i také, ktoré sú síce matkou, ale lepšie by bolo, keby neboli, predsa vo väčšine z nás drieme materinský pud, ktorý sa v určitom období nášho života ozve. U niektorých skôr, u iných neskôr, u mňa to bolo odmala. Cez hry s bábikami, starosti o bezbranné zvieratka, opatrovanie detí u susedov som svoj pud rozvinula do takej miery, že i keď som otehotnela veľmi skoro, dieťaťko som si nechala a starám sa oň s obrovskou láskou. Myslím, že vo veľkej miere za to môže aj moja mama, ktorá je taktiež taký mamičkovský typ a taká istá bola aj jej mama.

To, čo som videla u nej, sa odzrkadlilo aj v mojom postoji k materstvu – hlavne veľa, veľa lásky, jemných dotykov, každodennej starostlivosti a potom je najkrajším okamihom v mojom živote úsmev mojej dcéry, naťahovanie ručičiek k mojej tvári, to prvé slovo „MAMA“. Za toto stoja všetky tie prebdené noci, pre toto sa oplatí žiť.

Dominika Horečná, II. B

Vzbudila náš záujem

Je tu ešte len mesiac, ale už vzbudila u nás záujem...Hovoríme o novej angličtinárke, Nicolete Petrášovej, ktorá nastúpila na miesto Márie Mikulík, ktorá je na materskej dovolenke.

1. Kde ste študovali ?

V Trnave - na Univerzite svätého Cyrila a Metoda.

2. Čo ste študovali ?

Učiteľstvo - anglický jazyk, taktiež slovenský jazyk a literatúru.

3. Ako dlho ste študovali ?

3 roky Bc. a 2 roky Mgr., čiže 5 rokov.

4. Prečo ste si vybrali práve Univerzitu svätého Cyrila a Metoda ?

Pretože som mala záujem o angličtinu, a tak som sa rozhodla študovať ju ďalej.

5. Prečo ste si vybrali učiť na SOŠ?

Keďže som školu ukončila v máji, chcela som získať prax.

6. Baví vás toto zamestnanie?

Momentálne som tu ešte len mesiac, tak sa nemôžem vyjadriť, pretože nemám ešte dostatok skúseností, ale vyučovanie anglického jazyka ma baví.

7. Ako trávite svoj voľný čas?

Pripravujem sa na výučbu, počúvam hudbu, relaxujem, venujem sa rodine, chodím na turistiku a stretávam sa s priateľmi

8. Aké máte záľuby?

Čítanie kníh, cestovanie, šport a turistika.

Róbert Gombár, Michal Dzurianik a Michal Cigánik

N
i
c
o
l
e
t
a

P
e
t
r
á
š
o
v
á

Absolvent SOU riaditeľom

1. Zmenila sa naša škola veľmi od vašich študentských čias? Ako sa to vezme. Budovy zostali tie isté, pedagógovia sa pomenili. Počítače vtedy neboli, telocvičňa nebola postavená, o dielňach sa nám iba snívalo. Prax sme absolvovali na stavbách v regióne. Myslenie - nás ako študentov, bolo pred 30 – timi rokmi úplne iné. Boli sme viac samostatní, zodpovednejší. Dnes v čase informačných technológií majú žiaci problém s pohybovými aktivitami. Napríklad my sme chodili na telesnú výchovu do športovej haly, kde stojí dnes Hypernova. Teraz, keď máme telocvičňu priamo v areáli, tak polovica žiakov necvičí. Čo sa ale nezmenilo je skutočnosť, že škola stále vychováva dobrých odborníkov a som presvedčený, že bude aj niekoľko ďalších desaťročí.

2. Na čo ste na našej škole najviac pyšný? Pyšný je od slova pýcha a to ja moc nemusím. Asi by som skôr použil slovo hrdý. Hrdý som na všetkých zamestnancov školy, ktorí sa podieľajú na príprave žiakov. Hrdý som na všetkých žiakov, ktorí robia dobré meno našej škole. Musím ale konštatovať, že sa nájdu aj takí, za ktorých sa v určitých okamihoch hanbím.

3. Čo vás u žiakov dokáže rozhodiť? Hlúposť a arogancia.

4. Aký bol váš dojem zo 40. výročia našej školy? Môj dojem bol veľmi dobrý. Stretlo sa tu množstvo bývalých zamestnancov, ktorí boli mojimi učiteľmi, kolegami. Výhodou „mladej“ školy je skutočnosť, že sa zúčastnili všetci bývalí riaditelia, množstvo pedagógov, ktorí stáli pri zrode školy. Keď som ich videl pri spoločnom spomínaní mal som pocit, že sú stále súčasťou školy. Bolo na čo spomínať. Spoznal som talenty na našej škole, ktoré sa podieľali na kultúrnom programe. Som rád, že tá náročná príprava nebola márna. Ale je to môj dojem, je potrebné sa pýtať ľudí a oni to zhodnotia lepšie.

5. Aké je vaše životné krédo? Snaž sa žiť tak, aby si sa za to nemusel hanbiť.

6. Keby ste sa mohli vrátiť o niekoľko rokov späť, zmenili by ste niečo vo vašom živote? Isto nie. Všetko treba prijať tak, ako to prináša život, ktorý nie je len o radošti, šťastí, ale prináša aj bolesť a smútok. Osobne som zatiaľ šťastný človek, mám manželku, deti, vnuka. Prácu, ktorá ma baví. Okolo seba mám dobrý kolektív, ktorému záleží na fungovaní školy. Smutno mi je pri pomyslení, že nemám na tomto svete svojich rodičov. Žiaľ, aj takýto je život.

7. Dopočuli sme sa, že rád varíte, akú kuchyňu obľubujete? Ja osobne obľubujem každé chutné jedlo. Pochutím si na slovenskej aj čínskej kuchyni. Veľmi mám rád sladké – palacinky, kysnuté koláče. Nemusím rôzne morské „príšery“.

8. Čo by ste odkázali žiakom našej školy? Aby získali čo najviac teoretických a praktických vedomostí. Nech čas, ktorý strávili na SOŠ je pre nich prínosom a dobrou prípravou na život.

Mária Gughová
a Veronika Malíková

Ing. Ján Kunovský –
novopečený riaditeľ školy

Divadelný krúžok

A keďže na našej škole stále „nemakáme“ a máme čas aj na oddych, vznikli u nás rôzne krúžky. Jedným z nich je aj divadelný, ktorý pracuje pod vedením pani vychovávateľky Filovej. V ňom sa realizujú nielen žiaci našej školy, ale aj z iných, ktorí sú ubytovaní v školskom internáte. A že to herci nemajú ľahké, mohli sme vidieť na oslavách 40. výročia našej školy. Pozrite sa sami!

Oslavy 40. výročia našej školy

Šikovné ručičky a tradície našich mám

Tento krúžok pod vedením Ing. Zuzany Dimovej vytvára rôzne kreatívne výrobky, ktoré ulahodia oku a zveľaďujú našu školu.

Ing. Zuzana Dimová

Záložky na 40. výročie

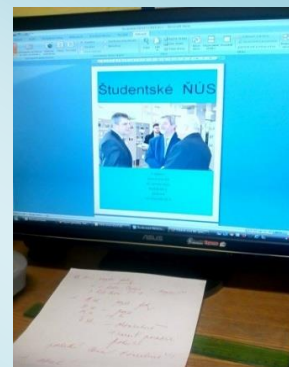
Naši ježkovia

Pozdrav od Veroniky a Majky z II.A

Literárny krúžok

A náš milý časopis? Ten sa tvorí na krúžku literárnom. Pod vedením Mgr. Adriany Vendrinskej vytvárame naše papierové dielo.

Tvorba časopisu

Vianočné kreácie II.A

Vianočná akadémia - jedna zo súťažných disciplín. Obaľuj, obaľuj!

II.AN sa teší zo sladkej odmeny

Adam Zemančík zo IV.A a jeho úvodné slovo

Chlapci sa zahráli na Popolušku

To be Continue...